

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada. Library

три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

PIK X. Ч. 95 (1148). ВІСНОК, 14. СЕРПНЯ 1928. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, AUGUST 14th, 1928. No. 95 (1148). VOL. X.

Майнери в дистрикті Вейн, Алта., вийшли на страйк

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЗНАННЯ МАЙНЕРСЬКОЇ ЮНІ КАНАДИ І ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРОПОНОВАНОГО ВСТАНОВЛЕННЯ СІТОК В МАЙНАХ. — РОБІТНИКИ НЕ ПОВЕРНУТЬ ДО ПРАЦІ, ПОКИ НЕ ПРИЙДЕ ДО УГОДИ З РОБОТОДАВЦЯМИ. — СТРАЙКОМ Є ОБНЯТИХ ШІСТЬ КОПАЛЕНЬ В ОКОЛИЦІ ВЕЙН.

ДРОМГЕЛЕР, Алта., 12. серпня. — Майнери дистрикту Вейн перевели свою постанову з п'ятих в життя і покинули в суботу працю на знак протесту проти пропонуваного встановлення півтора-царевих сіток у майнах і невизнання власниками Майнерської Юні Канади.

ДРОМГЕЛЕР, Алта., 11. серпня. — Майнери в дистрикті Вейн перегосували вчора відкинути запропоновану угоду з власниками копалень. Після проголошення вислуду голосування майнери зібралися на мітинг і рішенням заставили працю від сьогоднішнього вечора. Це заставлення буде продовжуватися до часу, поки не прийде до угоди між майнерами і власниками.

Рішенням є обнятих шість копалень. Коли робота йде повним ходом, у них працює 1,000 робітників. Але що тепер літня пора, то працює багато менше робітників. Голосування виказало, що голосувало 307 майнерів і вони репрезенту-

вали дистрикт Вейн майже 100 проц. З них 298 голосували проти пропонуваної угоди з власниками, всім голосували за угоду, а один балюот був змарнований.

Після обчислення голосування майнери зібралися в театрі Рекс під головуванням Френка Гвіллі, президента Майнерської Юні Канади, й назвали комітет, який має зійтися з власниками для обговорення зміни пропонуваної угоди. Майнери рішили працювати через суботу і потім не працювати більше, поки комітет не дасть звіт.

Головним спірним питанням є пропонуване встановлення сіток в майнах і визнання Майнерської Юні Канади. Якщо справа сіток була б полагана, то вважають, що друга справа виведові була б також вирішена. Майнери кажуть, що з введенням сіток, через які мало б переходити видобуте вугілля, платня була б матеріально зменшена, бо багато вугілля було б відкинутого.

ШЕСТИЙ КОНГРЕС КОМІНТЕРНА ПРО НЕБЕЗПЕКУ НОВОЇ ВІЙНИ.

МОСКВА, 2. серпня. — Сімнадцята сесія шестого конгресу Комуністичного Інтернаціоналу відкрилася вчора під головуванням делегата Сієра. Делегат Бел з Великої Британії говорив про небезпеку імперіалістичної війни. Він заявив, що ситуація вимагає, щоб Комуністичний Інтернаціонал виробив конкретні плани боротьби з небезпекою. Теперішні тези дадуть основу для організування боротьби і для побороення теоритичних недомогань партій.

Він далі заявив, що погляд, що воєнна небезпека не є негайна, є небезпечний, бо він веде до пасивності. Імперіалістична конкуренція робить війну неминуємою. Англо-американський антагонізм становить найголовніше суперництво в теперішній ситуації. Англія

пробує утримати збройну конкуренцію зі Злученими Державами, але ці останні мають більше засобів до своєї розпорядливості. Імперіалізм Злучених Держав пролазить в Європу, Латинську Америку, Канаду й Індію.

Взаємини між Англією та Францією становлять другу групу антагонізмів. Англія змінила свою тактику супроти Франції і навіть зробила навіс на Італію в своїм змаганні зліптити англо-французький блок.

Взаємини між Францією, Італією і Югославією становлять третю групу антагонізмів. Взаємини між Францією, Чехославією і Англією становлять четверту групу антагонізмів.

Взаємини між Японією, Англією і Злученими Державами

становлять п'яту групу антагонізмів і грозять вибухом війни на Далекім Сході.

Буржуазні держави уважають Радянський Союз своїм спільним ворогом і стараються підпорядкувати свої власні суперечності цій спільній ненависті. Симптомом зростаючої антирадянської ненависті є англо-французьке зближення, старання зближувати Радянський Союз фінансово і зближення між німецькою та французькою буржуазією.

Польща, Румунія та інші країни гарячково приготувалися до війни під командою Англії і Франції. Тому то невідкладним завданням Комуністичних Партій має бути мобілізація всіх сил проти війни.

Привіт Нікарагві.
На пропозицію делегатів Північної і Полудневої Америки, конгрес вислав привітну телеграму робітникам і селянам Нікарагві та їх збройній армії, що бореться за незалежність під проводом Самдіна.

СПРАВА СПРОВАДЖЕННЯ РОБІТНИКІВ З АНГЛІЇ В МІСЬКІЙ РАДІ.

Справа вислання британським урядом 10,000 безробітних майнерів на живна до Канади, яка заворушила канадійських робітників, була також обговорювана на останнім засіданні міської ради в Вінніпегу. Комуністичний алдермен В. Н. Колісник висловив резолюцію, щоб міська рада запротестувала проти акції британського уряду на тій підставі, що в теперішній час в Канаді є ще тисячі безробітних, а в зимову пору канадійські робітники терплять нужду й голод через брак праці.

В своїй промові до резолюції комуністичний алдермен сказав, що відповідальність за безробіття у Великій Британії спадає на британський уряд, який вислав безробітних лише тому, щоб їх збутися. По-го не обходиться, що станеться з цими робітниками в Канаді. Вони збільшать армію канадійських безробітних і будуть вдавняти до міст за допомогою, а ці будуть відсилати їх з нічим. Міська рада повинна заявитися проти вислання 10,000 британських майнерів до Канади і резолюція протесту повинна бути вислана до британського й канадійського урядів.

Буржуазний алдермен Ліч зробив поправку до внеску, щоб міська рада похвалила старання дістати 10,000 робітників на живна, але з огляду на умови сезонного заняття в Канаді, повинні бути підняті відповідні кроки, щоб забезпечити поворот до Великої Британії тих, які не зможуть

знайти постійного заняття. Поправка була прийнята 10 голосами проти 7. За внеском т. Колісника голосували всі алдермени з Незалежної Партії Праці.

Підчас дискусії над внеском буржуазний алдермен Ленерд накинувся на тих людей, що нібито "побивають" Канаду. Якщо вони не люблять її, скаду на тій підставі, що в теперішній час в Канаді є ще тисячі безробітних, а в зимову пору канадійські робітники терплять нужду й голод через брак праці.

На попереднім засіданні міської ради вибрано комісію, яка має встановити платню й умови праці для міських робітників на підставі звіту Британії. Буржуазний алдермен Ліч поставив внесок, щоб до той комісії входили голови п'ятих міських департаментів, у яких працюють робітники. Алдермен Сіммонс з Незалежної Партії Праці зробив поправку до внеску, щоб крім 5 голов департаментів, до комісії входили три представники від робітників. Комуністичний алдермен т. Колісник зробив поправку до внеску, щоб до комісії входили, крім голов, по одному робітничому представникові з кожного департаменту. Поправку до поправки ніхто не попер і над нею не голосовано, поправка Сіммонса провалилася, а натомість перейшов внесок Ліча.

ПРОТЕСТ І ДОМАГАННЯ ТРЕЙДС ЕНД ЛЕЙБОР КАВНСИЛ.

На засіданні Трейдс енд Лейбор Кавнсил у Вінніпегу, що відбулося 7. серпня, ухвалено резолюцію протесту проти спровадження 10,000 робітників з Великої Британії на живна до Канади. Резолюція була предложена делегатом Ф. Гомсом з юні машиністів.

Нід Кров, делегат з юні карпентерів, запропонував, щоб Трейдс енд Лейбор Кавнсил назначила комітет, який виходив би проти кожного поїзду, що привозитиме британських робітників, а також відкрила інформаційне бюро в Лейбор Темплі, де новоприбувші могли би дістати автентичні інформації про платню й умови праці. Після довшої дискусії рішено відложити цю справу до наступного засідання.

В ухваленій резолюції протесту говориться, що канадійський департамент імміграції, в порозумінні з британським урядом і транспортними компаніями, має намір спровадити до Канади 10,000 робітників з Великої Британії позрізно до праці на живнах, а в дійсності хоче затримати багатьох з них об'янками сталої роботи, якої в Канаді немає, наслідком чого ті іммігранти будуть лише далі обнижувати життєву стопу канадійських робітників та збільшувати й так вже велику армію безробітних, яка стала постійним явищем індустріального життя Канади.

Майнерів у Канаді непотрібно.
Далі резолюція каже, що багато з тих робітників, яких спроваджують до Канади, поцікавлені в цій справі й бажають кооперувати над переведенням плану в життя. Згада на конвенція має вирішити найліпші методи, як добитися ухвалення відповідних законів федеральними і провінційними парламентами.

Справа пикетування.
Друга резолюція вказує на потребу зміни 501 секції кримінального кодексу, яка забороняє мирне пикетування підчас індустріальних страйків. Резолюція закликає Трейдс енд

Лейбор Конгрес, щоб добився зміни закону в той спосіб, щоб мирне пикетування було дозволене.

Третя резолюція звиває Трейдс енд Лейбор Конгрес, щоб він далі виступав проти уживання "пейнт спрентінг маоринг", як шкідливого для здоров'я робітників, і щоб слідуюча екекутива конгресу і провінційальні екекутиви дали домагання ухвалення закону, який забороняє би уживання цих машин при праці в середній й давав належну охорону для робітників при праці на дворі.

Четверта резолюція домагається від конвенції Трейдс енд Лейбор Конгресу, щоб вона одобрива 5-денний тиждень з не більше як 40 годинами праці і завізвала всі юні, злучені з конгресом, включити це домагання у всю свою пропаганду, переговори та іншу діяльність. Рівночасно резолюція домагається, щоб платня робітників була підвищена до той міри, щоб за 5-денний тиждень вони діставали таку саму або й більшу платню, що за 6-денний тиждень.

Вибір делегатів на конгрес.
Вибрано двох делегатів на Трейдс енд Лейбор Конгрес Канади, що розпочнеться в Торонто 10. вересня. Р. Вільямс з юні мулярів і Д. Гочесон з юні карпентерів будуть репрезентувати Трейдс енд Лейбор Кавнсил на конгресі.

Чотири інші важні резолюції були предложені на засіданні делегатом Ф. Гомсом з юні машиністів, який заявив, що вони були одобрені його льокалем. Після довшої дискусії резолюції були прийняті одностайно й будуть вислані до секретара Трейдс енд Лейбор Конгресу. Ці резолюції є великої ваги й повинні бути підтримані всіми організованими робітниками.

Одна резолюція домагається заведення державної системи асекурації проти безробіття і слабости та більш вдоволяючої пенсії для старців. В тій цілі має бути скликана в Оттаві всескрава конвенція, на якій повинні бути запрошені представники всіх канадійських організацій і товариств, щоб в зацікавлені в цій справі й бажають кооперувати над переведенням плану в життя. Згада на конвенція має вирішити найліпші методи, як добитися ухвалення відповідних законів федеральними і провінційними парламентами.

Справа пикетування.
Друга резолюція вказує на потребу зміни 501 секції кримінального кодексу, яка забороняє мирне пикетування підчас індустріальних страйків. Резолюція закликає Трейдс енд

Лейбор Конгрес, щоб добився зміни закону в той спосіб, щоб мирне пикетування було дозволене.

Третя резолюція звиває Трейдс енд Лейбор Конгрес, щоб він далі виступав проти уживання "пейнт спрентінг маоринг", як шкідливого для здоров'я робітників, і щоб слідуюча екекутива конгресу і провінційальні екекутиви дали домагання ухвалення закону, який забороняє би уживання цих машин при праці в середній й давав належну охорону для робітників при праці на дворі.

Четверта резолюція домагається від конвенції Трейдс енд Лейбор Конгресу, щоб вона одобрива 5-денний тиждень з не більше як 40 годинами праці і завізвала всі юні, злучені з конгресом, включити це домагання у всю свою пропаганду, переговори та іншу діяльність. Рівночасно резолюція домагається, щоб платня робітників була підвищена до той міри, щоб за 5-денний тиждень вони діставали таку саму або й більшу платню, що за 6-денний тиждень.

ЕКСПЛОЗІЯ ВБИЛА ОКОЛО 100 ІТАЛІЙЦІВ.

ВІДЕНЬ, 10. серпня. — Газета "Абенд" каже сьогодні, що помімо італійських офіційальних заперечень, вона має безпосередні відомости, що експлозія у фабриці торпед в італійській морській базі в Спеція минулого тижня забрала життя близько 100 людей. Кілька кораблів у пристані, включаючи нищителі і два воєнні кораблі, були ушкоджені, а західно частину міста знищив вогонь, який розпочався зі збірників нафти.

ІНТЕРЕСИ ФОРДА НА ВЕЛИКУ СКАЛЮ.

Американський король самоходів Форд запропонував Угорщині, що вибудує власним коштом гостинець з Будапешту до Шегедіну (190 км.) в заміну за те, що угорський уряд увінчить його авта від міста. Кошти цього гостинця винеся-б 19 мільонів. Угорська преса заявляла проти пропозиції Форда.

ТЯЖКІ ПРИСУДИ ДЛЯ ПРОВІДНИКІВ СТРАЙКУ В НЮ БЕДФОРД.

НЮ БЕДФОРД, Мас., 3. серпня. — Ньюбедфордський суд жорстоко карає провідників і активних страйкерів. Вчора засуджено на рік в'язниці організатора фабричних комітетів Елі Келера, Елен Досон, Елізабет Донелі, Джексона і Вейлса, студента гарвардського університету, який помагав страйкерам.

Августа Пінто, арештованого одинадцять раз за пикетування, засуджено на 8 місяців в'язниці і на заплатами \$120 кари. Емі Шехтер, пресова агентка Міжнародної Робітничої Допомоги, дістала два місяці. Двадцятих інших засуджено на 6 до 9 місяців в'язниці.

Організатора Ф. Біла, Джека Рубінштейна і Дж. Пелчара освобождено за зложенням запоруки до \$1,500 за кожного. За 240 арештованих пикетчиків суд домагається по \$500 запоруки за кожного.

СПРАВА ОРГАНІЗУВАННЯ НЕГРІВ.

МОСКВА, 3. серпня. — На вчорашній сесії виконавчого бюро Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів, в якій взяли участь негерські делегати на шестий світовий конгрес Комуністичного Інтернаціоналу, обговорювано справу організації Негрів.

Виконавче бюро рішило створити міжнародний трейд-юніонний комітет для Негрів, зложений з двох Негрів зі Злучених Держав і по одному з Латинської Америки, Гвадалупе, Мартініки і Куби. Пізніше додасться представників з інших країн, де живуть Негри. Комітет змагає організувати Негрів у трейд-юні разом з бі-

лими робітниками, або в окремі юні, коли білі робітники не хочуть приймати Негрів до трейд-юні.

СПАРТАКІЯДА В МОСКВІ.

В місяці серпні зачнется в Москві маніфестація червоногімнастичного руху. Будуть присутні спортовики з цілого світа. Будуть відбуватися спортові змагання у всіх родах спорту. На програмі є: футбол, баскет бол, гра в теніс, льопе, Мартініки і Куби. Пізніше додасться представників з інших країн, де живуть Негри. Комітет змагає організувати Негрів у трейд-юні разом з бі-

БРИТІЙСЬКІ БЕЗРОБІТНІ МАЙНЕРИ ВІІЗДЯТЬ ДО КАНАДИ.

ЛОНДОН, 10. серпня. — На двох кораблях відплило сьогодні з Ливерпулу 1,000 британських майнерів на живна до Канади. Дальших 3,000 відпливуть з Ливерпулу при кінці тижня.

ЛОНДОН, 10. серпня. — Міністерство праці сповістило сьогодні, що досі зголосилося до праці на живнах в Канаді більше як 23,000 безробітних. Велика частина аплікантів не перейшла ще через лікарську екзамінацію, однак представники канадійського уряду прийняли вже 6,212 аплікантів. Решту робітників, що плануються вислати, дістануться без ніяких труднощів.

Всіхсот майнерів відплили сьогодні з Ливерпулу до Канади. Їх висилається до Вінніпегу, звідки вони будуть розподілені по західних провінціях. Вихавші сьогодні робітники походять переважно з північної Англії й полудневої Валії.

ЗАЛІЗНИЧНИКИ ОДОБРИЛИ ЗНИЖКУ ПЛАТНІ.

ЛОНДОН, 10. серпня. — Конференція Національної Юні Залізничників одобрила знижку платні на 2½ проц. За одобренням було 77 делегатів, проти 3. На знижку платні згодовив секретар юні Томас на конференції з представниками залізниць дня 27. липня.

РУМУНСЬКА ВЛАДА ПРОГНАЛА З КОПАЛЕНЬ 1,500 РОБІТНИКІВ.

В копальнях Шільталю у Трансильванії (під Румунією) робітники шахтери вийшли на загальний страйк за підвищення заробітної платні. Власники цих копалень, замість стати з робітниками в переговори, вдалися до влади за виміною, щоб робітників присилувати до праці. Влада не відмовила своєї помочі і післала жандармерію, яка заарештувала 300 робітників і 200 з них передала воєнному судові в Сібу.

Робітників цим не стривожили і мушно продовжали страйк. Тоді влада післала війсьсько, яке почало кулями сидувати робітників до праці. Робітників не злякалася кулі і відповіли також набоями й почався між робітництвом а військом кривавий герць. Багато робітників вийшли з цього бою раненими. Однак робітники не далися приборкати. — Остались ще дві можливості

справитися зі страйкуючими робітниками: або вистріляти їх, або віддати від роботи. В свої лютої пани-капіталісти були-б за тим, щоб робітників вистріляти, тай олігархічній владі не дуже залежить на робітниках, але щоб у так критичний момент, в якому знаходиться тепер олігархія, не виявити за дуже свою звірськість, влада приказала 1,500 робітникам, щоб подишлили копальню і в протягу трох днів забралися навіть з тих околиць, де вони дотепер працювали й мешкали.

В цей спосіб олігархічна влада розвязала гудз страйку й засудила тисячі робітничих душ на наочну голодову смерть. ("Боротьба.")

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня знаходяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПОМЕР СТЕПАН РАДІЧ.

Телеграма з Загребу, хорватської столиці, доносить, що там помер провідник хорватської селянської республіканської партії Степан Радіч. Помер він від ран, які дістав в югославському парламенті в Біяграді 20. червня ц. р., коли посол урядової партії Пуника Ратчіч випустив шість куль з револьвера в групу опозиційних послів. Радіч на місці вбив тоді Павла Радіча, Степанового сестринця та д-ра Бесарічека. Від часу цієї події в Югославії нема спокою, а в Загребі через цілий час порядок тримає військо й поліція силою зброї.

Хорватія, після розвалу Австрії, прилучилася до Сербії. Власне дипломати антанті злучили разом з Сербією кілька інших славянських народів, назвавши цю зліплену державу Югославією. Населення Югославії нараховує 13 мільйонів душ. І Сербія є заледви одна третина, проте вся влада в руках сербської буржуазії. Друга третина населення — Хорвати, тобто Хорвати чисельно дорівнюють Сербам.

Степан Радіч, провідник хорватської селянської партії, старий політик, революціонером по суті ніколи не був. Він часто мінвав евої переконання, грав на настроїх народних мас. В 1918 році Степан Радіч не був ще республіканцем і його партія не носила ще цієї назви. Він з початком війни був завзятым оборонцем Австрії, а при кінці війни завзятым ворогом Німців. Після поразки Австрії він почав загравати з сербськими "радикалами", від руки посла яких наложив голову, але коли до Хорватії вернуло з російського полону 120,000 хорватських селян, які пережили там революцію і принесли з собою дух її додому, Радіч став республіканцем. На початку лютого 1919 року в Загребі відбувся зїзд хорватської селянської партії, на якому було 7,800 делегатів, що репрезентували понад 200,000 організованого селянства. Зїзд ухвалив резолюцію про повну автономію Хорватії, а селянську партію назвав республіканською.

За порадою Степана Радіча, зїзд вдав до тодішнього американського президента Вільсона з проською, щоб він примив свої відомі 14-точок до Хорватії. Партія Радіча збрала на тому меморандумі до Вільсона 160,000 підписів серед селян. Про це заговорили міжнародна преса й зробила імя Радіча голосним. За цей меморандум сербські жандарми побили тисячі хорватських селян, багатьох поробили каліками на ціле життя, коло 20,000 селян кинули в тюрми, а з ними й Степана Радіча.

В першій половині грудня 1920 року відбувся в Загребі надзвичайний зїзд хорватської селянської партії. Ця разом на ному було 20,000 делегатів і коло 80,000 присутніх взагалі. Цей зїзд проголосив хорватську селянську республіку, але Радіч злякався такого кроку й остав лише льояльним опозиціонером до сербського уряду, відвідуючи час від часу сербську тюрму. Саме тоді, коли треба було найрішучіше ділати — Радіч відступав, піддавався, мирився з сербською буржуазією. Але сербська буржуазія не хотіла з ним примиритися й 20. червня ц. р. рукою свого посла Ратчіча усунула його з опозиції на завжди. Вже коли навіть тяжко ранений лежав Радіч в постелі, і король Александер не міг сформувати уряду, а хорватське селянство почало бунтуватися, Радіч видав відозву до селянства, заклинаючи його до спокою.

Такий був Радіч. Коли-б Радіч був більш послідовний, витриманий, радикальний, він, при своїй величезній популярності й здібності міг зробити дуже багато для бідного хорватського і югославського населення взагалі. Однак навіть того, що він зробив, сербська буржуазія йому не могла простити й загнала в могилу впрст з парламентом.

САМІ ПРО СЕБЕ.

"В Українській мові є багато оповідань про те, як то український Іван змудрував дурного Жидка, або дурного Циганця, або дурного Поляка, або Москаля, чи й дурного Німця. Все в тих оповіданнях український Іван мудрий, а всі другі дурні. Видна річ, що український Іван вірить в себе і се не в цілому, але, бо хто вірить в себе, то боляй доказує, що має самопошану. Однак віра в себе повинна мати грані, щоб той, хто вірить в себе, не робив з себе помешхонца. Неоправдана віра в себе є смішна. Тому й мудрий український Іван повинен не раз застановитися, чи його велика віра в себе є оправдана? А застановитися повинен Іван тому, що в дійснім житті мудрість Івана якось так не виходить на яв, як в оповіданнях. З Івана користають і Жидки і Цигани, лапують над ним і Поляки і Москалі і навіть Румуни та Чехи. Як український Іван такий мудрий, то чому над 25 мільйонами українських Іванів на Радискій Україні панує горстка "дурних" Жидків? Видна річ, що з тою мудрістю нашого Івана щось не впорядку. Що з мудрістю українського Івана не все є в порядку, видно найкраще по наймудріших з мудрих Іванів, по українських провідниках". ("Український Голос" з 8. серпня 1928 р.)

Ми не пожалували місяця й вмісне навели цей довгий цитат з редакційної статті "Укр. Голосу" про "мудрих українських Іванів". Як бачить читач з останніх парув рядків цитату, то під "мудрими українськими Іванами" "Укр. Голос" розуміє українських провідників. І після "Укр. Голосу" виходить, що оті українські Івани (провідники) зовсім не такі мудрі, як в оповіданнях про них говориться. Навпаки вони, дурніші за тих, яких нібито піддурюють. Вони, українські провідники, бавляться в міжнародно політику, а відать з себе розумніших за Лойд Джорджа, "я вірять, що політиків інших народностей можна легко здурити, підійти і навіть натягнути".

Так редактор "Укр. Голосу" "збирає до громади" українських старокраєвих політиків. І добре робить. Хай не вдають мудрих, не дурять когось, бо в решті-решт самі в дурнях залишаються. Та коли-б то вже сам редактор "Укр. Голосу" був послідовним до кінця, то повинен був почати з українських мудрих Іванів в Канаді й то таки православних. А тож виходить, що чуже бачить під лісом, а свого не бачить під носом. Візьмим хоч-би одного з наймудріших українсько-право-

славних Іванів — Свистуна. Мандрує він тепер по Канаді. Об'їхав недавно Східну Канаду, показав свою мудрість і в Злучених Державах, а тепер демонструє її в західній Канаді. Будучи в Торонто, цей мудрий православний Іван "ловко" піддурив політиків з торонтоської буржуазної газети "Торонто Телеграм". Перш всего сказав він їм, що він сам є президентом якоїсь "Ukrainian Self-Reliance League". І сказав цей мудрий Іван тій самій газеті, що ліга та належить до православної церкви, а до неї, до ліги, належить сорок процент українців в Канаді. Коли-ж взяти подану Свистуном в тій же газеті цифру українського населення в Канаді — 350,000, то, значить, до Свистунової ліги, після рахуби мудрого православного Івана, належить 140,000 членів.

Оттак свистнув мудрий Іван! Свистунова ліга числить 140 тисяч членів! І це ще не все сказав мудрий Іван. Він сказав ще, що католицьке угруповання й червоні мають релігій — 60 процент українців. Ще далі сказав він, що більшовики є проти-релігійні, хоч багаті з них ще належать до католицької церкви. Зате-ж "ліга самостійників" має перед собою широчезні завдання і, тільки одну політичну платформу: "Politically we have but one platform, that of Canadian citizenship".

Коли-ж ще далі розговорився мудрий Іван Свистунович, то сказав, що ліга самостійників, не дивлячись на свою лише одну платформу, хоче збудувати свою незалежну державу в Європі і в цій справі старатиметься заінтересувати Велику Британію. А ще далі запевняв мудрий Іван, що "в разі майбутньої війни, в яку може бути втягнена Велика Британія, ми будемо на сторожі Великої Британії". На закінчення мудрий православний Іван висловлює думку, що коли-б влада розбила більшовицькі організації, то більшовизму не було-б в Канаді.

А тепер ми поспитаємо "Укр. Голосу": яка мета оттакої балачки мудрого Івана із "Ukrainian Self-Reliance League", якої якщо не помилимося, сам редактор "Укр. Голосу" є секретарем? Чи тому він таке говорить, що він, мудрий Іван, за прикладом своїх старокраєвих братів, вірить, "що політиків інших народностей можна легко здурити, підійти і навіть натягнути", чи тому, що "на отсім переконанню повстає й віра в чужу моральну або матеріальну і то безкорисну (!) допомогу для української справи, а за тим старання дістати таку допомогу"? Повторяємо — чому Свистун... чи то пак український мудрий Іван таке говорить? Чи тому, щоб справді заінтересувати Велику Британію українською справою в Європі, чи тому, щоб маніфестуванням своєї "єдиної політичної платформи" здобути "моральну й матеріальну допомогу українській справі", чи, нарешті, просто тому, щоб українські оповідання про мудрого Івана доповнити ще тим, що православний Іван в Канаді "змудрував" ще й Англіїців? Бо до цього часу, як каже "Укр. Голос", український Іван змудрував Жидка, Поляка, Німця, Циганця й Москаля. Від тепер, треба ще додати, що він змудрував ще й Англіїців.

Хитрі українські Івани. І хоч вони самі знають, що брешуть, то проте поза тою брехнею криється ще якась одна точка політичної платформи мудрих Іванів. Але ці мудрі Івани так і залишаються лише в байках та оповіданнях.

НА VI. КОНГРЕСІ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

(З доклада голови Виконкому Комінтерну т. Н. Бухаріна.)

На початку своєї праці, VI. Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу, що зараз засідає в Москві, вислухав доклад т. Н. Бухаріна, голови Виконавчого Комітету Комінтерну.

Тов. Бухарін основно спинається на теперішню положенні міжнародного капіталу. Він вказує на поодинокі великі капіталістичні держави, на їхню стабілізацію, раціоналізацію й внутрішній суперечки. "Якщо щинні ми спостерігаємо в якійсь частині країні зріст техніки, зріст продуктивних сил, гарні вигляди, то це — економічний односторонній", якого серйозно не можна брати.

Тов. Бухарін бере за приклад Злучених Держави. Нехай ті чи інші проорокування про кризу в Злучених Державах вірні. Це не виключає, більш того, воно навіть дуже можливе, але загальний курс розвитку — це зріст промисловості, зріст продукції. В Злучених Державах, каже т. Бухарін, перший раз у світовій історії робітничого руху цінність робочої сили зменшується не тільки в порівнянні до засобів продукції, але так абсолютно. Число промислових робітників зменшується. Це відбувається вперше у великому розмірі в світовій історії і в історії робітничого руху.

Візьмем другу країну — Німеччину. Коли я якийсь час тому назад писав про зріст техніки й продуктивних сил в Німеччині, то "ультра-лівий" антикомуніст Маслов мене вилаяв. Тепер треба бути сагім, щоб не бачити, що ймецький капіталізм дуже швидко розвивається, і це не випадкові балачки про новий імперіалізм.

Візьмем Францію. Кожний може зрозуміти, що між доусією і повною Францією існує велика різниця, що стара хабарницька Франція набуває нові прикмети і перетворюється тепер в дуже поважну промислову країну.

Візьмемо Англію. Англія загально переживає період підупаду, її сили підірвані, могутність понижувється. Але навіть Англія напружує свої сили. Англіїський буржуазії вдається

клясу. Крім небагатьох партій і передусім ВКП(б), решта партій дуже мало допомагає англійському пролетаріатові.

Підчас китайських подій виявилось майже те саме. Розмах міжнародної кампанії оборони китайської революції не цілком відповідав об'єктивним потребам цього періоду й революційному обов'язкові партій. Не було й великого інтересу до китайської революції. Преса теж не досить інформувала про більшовізацію китай-

ської комуністичної партії, про більшовізацію робітничо-селянського руху в Китаї. Тут не помічалось більш-менш глибокої й систематичної роботи, не провадили відповідним масштабом широкої політичної кампанії.

Було чимало спроб позбутися цих хиб, але бракувало впертої систематичної роботи й у наслідок, партії підчас великих кампаній не завсіди з ними вправлялися.

(Далі буде.)

Провком ставить такий клич: Всі відділи ТУРФДім, Жінсекції, Секції Молоді та відділи Р.З.Т. мусять обов'язково прислати делегатів і делегаток на зїзд і на конференції. На цій зїзді ми будемо мати багато нових і важних справ, а також одною з головних буде поширення та піднесення відділів Секції Молоді. Справа Жінсекції також буде одною з важних справ. Жіночі відділи місцями майже не працюють і їх треба буде оживити. Це можна буде зробити тільки тоді, як товаришки будуть добре зарепрезентовані на цем зїзді. Тож товаришки, не лишайтесь позаді, а вислайте своїх делегаток на Провінціональний Зїзд!

Товариші й Товаришкі! Ми бачимо, що в деяких відділах провадиться робота в дуже непрактичний спосіб. Ми бачимо відсутність жіночих відділів. Ми відчуваємо по відділах брак точности і виконання організаційних обов'язків. Ми мусимо все це направити на нашому зїзді. Ми мусимо відкрити, нову сторінку нашого організаційного життя. Мусимо дізнати те, що досі через різні причини остало позаді. В нашій організації мусить правильно розвиватися організаційно-освітньо-культурне життя. Все це зрушити може тільки зїзд і тому ми скликаємо його цього року.

В провінції Онтеріо і Квебек є тисячі робітників, які не є ще в наших організаціях. Іх треба приєднати до організації. Іх треба втягнути до наших організацій, бо вони самі не прийдуть до нас, як і ми самі не прийшли до організації, поки нас свідоміші товариші не затягнули до неї та пояснили нам, що інші без організації не можна жити. Тепер нашим обов'язком є переконати цих робітників, які ще не належать до робітничих організацій, що вони мусять бути з нами та разом вчитися, як здобути краще життя для працюючої-класи. Про цих робітників ми поговоримо на зїзді, бо тільки на зїздах можна дізнатися від делегатів про їхні місцеві умовини і після того можна знати, як треба повести справу в такій то чи іншій місцевості, щоб зацікавити загальне робітництво нашою організаційною справою.

Ми певні, що після цього зїзду в наших організаціях відкривається нова сторінка нашого організаційного життя. Тож не гаїте часу, а сейчас вибравайте делегатів і делегаток від всіх наших відділів на зїзд до Торонто.

За Східний Провком ТУРФДім, Т. Кобзей, секр.

УНДІВСЬКИЙ ВІЩЕМАРШАЛОК УЩЕМАРА.

Маршалок польського сенату Шиманський виїхав до Чехословацьчини в відпочинок. Маршалківське берло в польському сенаті обняв ундивець Михайло Галушчинський. Миркуємо, що цей пост маршалка польського сенату — більше личне пану Галушчинському, чим головуюванню "Прогрессіто". І так невідгидно й за далеко звертатися просвітнім відділам аж до польського сенату. Хоч з другого боку може й вигода для просвітняського голови Галушчинського — як не як, а все близько польської поліції й Пласульського. Аж тепер попаде робітничо-селянським просвітам...

"НОВА РЕФОРМА" ПЕРЕСТАЛА ВИХОДИТИ.

15. липня перестала виходити один із найстаріших польських щоденників краківська "Нова Реформа". Названа газета зрештою проіснувала 47 літ. Коло неї гуртувалася польська демократія.

П'ЯТЬ РОКІВ НА ПОСТУ ГОЛОВИ РАДНАРКОМУ УКРАЇНИ.

ВЛАС ЯКОВЛЄВИЧ ЧУБАР
 голова Ради Народних Комісарів Радиської України.

Дня 12. липня минуло п'ять років перебування тов. Власа Яковлевича Чубаря на посту голови Ради Народних Комісарів Радиської України. З цього приводу широко розскасалася радиська преса, а тов. Чубар отримав багато привітних телеграм. Президія ВМЦФК ухвалила винагородити Чубаря орденом червоного прапору.

ВЛАС ЯКОВЛЄВИЧ ЧУБАР.

Голова Ради Народних Комісарів УСРР — Влас Яковлевич Чубар народився в білгородській селянській сім'ї села Власівки Чубарівського району (к.д. Федорівки, Полосського району, на Запоріжжі). Родився він в 1891 році і набув освіти в сільській і технічній школі в місті Олександрівську. Тов. Чубареві довелося вже змалку добувати собі хліб власною працею. Ще бувши в технічній школі, він на час літніх вакацій їздив не до дому, а поступав на роботу на завод. Закінчивши, тов. Чубар залишився працювати на заводах в Донбасі, Москві і Ленінграді, як механік.

Ще в школі 1904 року тов. Чубар працював у революційному гуртку, а в 1905 році він вже брав активну участь в першій революції. В 1907 році Влас Яковлевич вже в лавках партії більшовиків.

Як і всім тодішнім революціонерам, тов. Чубареві довелося з паспортом на чуже ім'я не раз переїздити з місця на місце, щоб не потрапити до

царської тюрми. Жовтнева революція застала тов. Чубаря в Ленінграді. Там його зразу висунуто на відповідальну роботу, спочатку на члена Центральної Ради Фабзавкомів, а далі на члена комітету робітників Ленінградського артилерійського заводу.

В Жовтні дні тов. Чубаря призначено на комісара Головного артилерійського управління, а пізніше — на члена Президії ВРНГ. Коли після визволення України від денкішів потрібно було відбудувати зруйновану українську промисловість, тов. Чубаря поставлено на чолі Української Ради Народнього Господарства. Коли-ж в 1922 році виникла потреба врятувати Донбас — Всесоюзною коледоувати собі хліб власною працею. Ще бувши в технічній школі, він на час літніх вакацій їздив не до дому, а поступав на роботу на завод. Закінчивши, тов. Чубар залишився працювати на заводах в Донбасі, Москві і Ленінграді, як механік.

В липні 1923 року тов. Чубаря односторонньо обрано на Голову Ради Народних Комісарів УСРР і цей пост він посідає до нинішнього дня. Тов. Чубар є також Членом Президії ЦВК СРСР.

Протягом всієї своєї роботи на Україні В. Я. Чубар є членом ЦК КП(б)У та його Політбюро. Тов. Чубар є також членом ЦК ВКП(б) і кандидатом до Політбюро ЦК ВКП(б).

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ З'їЗД ТУРФДІМ В ОНТЕРІО.

До всіх відділів ТУРФДім і його секцій та відділів Робітничого Запемового Товариства в Онтеріо й Квебек.

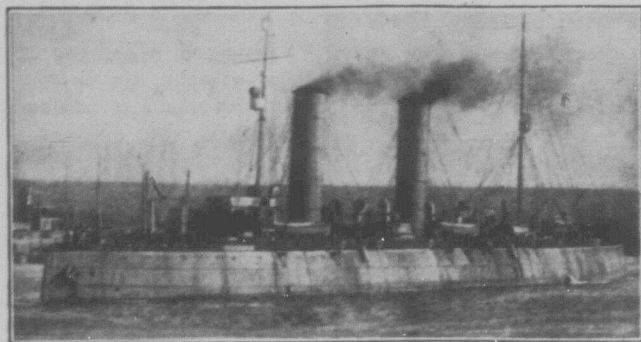
Дорогі Товариші й Товаришкі! Згідно зі статутам, та вимогами нашої організації, Східний Провінціональний Виконавчий Комітет, в порозумінні з Центральним Виконавчим Комітетом Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім, рішив скликати Провінціональний Зїзд, який відбудеться в днях 6, 7, і 8. вересня в Укр. Роб. Домі в Торонто. В неділю, 9. вересня відбудеться конференція Секції Молоді. Також за згодою Головного Заряду Р.З.Т. в часі зїзду відбудеться й конференція відділів Р.З.Т. в провінції Онтеріо і Квебек.

Провінціональний Комітет розіслав на днях по всіх відділах об'їзник, в яким порушив деякі важні справи цього зїзду, також вислав kwestіонарі, на які відділи повинні відповісти і якнайскорше заслати на руки секретаря Провкому. З об'їз-

нився вислано й програму зїзду, яку треба на місцях докладно обговорити на своїх зборах та виробити добрий план, як нам повести краще роботу в майбутньому. Ми також вислали об'їзник до відділів Р.З.Т., до таких місцевостей, де нема відділу ТУРФДім і запрошуємо всі відділи, щоб прислали своїх делегатів на конференцію Р.З.Т., що буде дуже важною для наших братніх організацій.

ПІВНІЧНА ТРАГЕДІЯ.

Учений світ з давніх давніх цікавиться полярними явищами, особливо північними, та намагається дослідити їх. На перешкоді стоять великі льдяні простори, що обступають північний бігун. На тих просторах панують сильні морози та замети. Побороти їх трудно, а тому всі спроби дідати до бігуна комбінованою комунікацією (спершу парохомом, а потім саньми), не мали успіху.

Радянський ледокол "Красін", який вирутавав частину експедиції Нобіле.

З розвитком авіації зродила-ся можливість дістатися до бігуна літаком. Однак та можливість при найкращій технічній підготовці криє в собі цілу низку небезпек.

Але небезпеки не здержують сміливців від спроб лету до бігуна, і ми бачимо, що протягом останніх років ці спроби збільшуються. Спершу Амундсен, американці, а в шістдесяті році організує подорож до бігуна італійський генерал Нобіле. З початку здавалося, що Нобіле має наукові цілі. Потім однак виявилось, що лет Нобіле мав найменш наукові цілі, а більше був підкований егізізмом. Фашистському генералові хотілося слави, хотілося першому долетіти до бігуна. Замість наукових сил, Нобіле забрав з собою офіцерів; замість наукових приладів для бадань, бере хрест від папи, щоби кинути його на бігун, беремадонну й собаку. Пару професорів було тільки для ока. Сам слабо орієнтується в підбюронових сферах. Як наслідок недостаточної і не фахової підготовки катастрофа, а там жертви вилізлях. При катастрофі виказується Нобіле нікчемним чоловіком та трусом.

Два місяці люди терплять нелюдські страждання серед льодів та північних бур. Організують рятівніча акції. Всі держави, прилежні до побережжя північного океану, взяли участь в цій акції. Італійський

диктатор Муссоліні не дуже прихильно дивився на допомогу другим держав, особливо на допомогу радянського уряду, хотів власними силами рятувати свого генерала. Це не вдається. Італійський парадник "Цітта Ді Міліано" вгріз з перших днів в льдяних горах і не міг рушитися вперед. Хоч не хоч треба було користатися допомогою других.

Праця літаків була трудна.

Більші оказались зовсім несприятливі, а малі неспувався при опусканні на лід. До того ж мряка, що часто панує над океаном, перешкаджала аеропланам. Льдяні гори не давали можливості спуску. Через те в рятівній акції погіб здається норвежський вчений Амундсен, який вилетів півтора місяця тому назад на французькому літакові і до нині не вернув і не дає про себе жадніської вестки. Вся надія була положена на кораблі. Вона виправдалася. Кораблі вирутавали частину подорожників. Але доклади того великого діла не буржуазні фальоти, а фальота селянсько-робітничая. Радянський ледокол "Красін" в надзвичайно тяжких умовах, протягом місяця борючися з льдяними горами, дібрався 12 липня до групи професора Мальмгрена і забрав двох подорожників на парохом. Професора Мальмгрена не було. Він мав мертві.

Потім "Красін" дібрався до групи Віглієра і перевів її на парохом. Перед тим радянський авіатор Чухновський докладно обслідував місцевість і перший зауважив групу професора Мальмгрена, здав докладний рапорт, а пізніше через густу мглу примушений був опуститися на кригу. Чухновський просив "Красіна" спершу рятувати подорожників, а потім зайнятися його долею.

Ось що говорить в своєму рапорті командир "Красіна": З групи професора Мальмгрена "Красін" зустрів двох італійських офіцерів. Вони були так голодні, що не могли промовити слова. Тринадцять днів не їли. На запитання, де професор Мальмгрена, відповідали: "Вмер". А вмер в таких умовах: 26. травня повітряний корабель Нобіле став нагло опускатися носом на лід; потім обірвалася гондола, яка падаючи забила механіку. Сам бальбой довівся на сід, а потім запалився. Подорожники збудували собі на льодові з гондоли намет, а професор Мальмгрена разом з двома італійськими офіцерами, взявши запасів їди, пішли шукати норвежських рибаків. По дорозі професор мав зломати собі рамя. Пару днів йшов хорий, а потім нібито втратив сили і просив, щоби залишити його на льодові. Попросив, щоби викопали йому гріб в снігові, віддав їм свій запас їди, а сам ліг на певну смерть. По 24-х годинах блукання, офіцери знова приблизилися до того місця, де лежав професор. Він крикнув: "Не підходьте! Рятуйтеся самі!" Що далі сталося з професором, італійці не знають. Припускають, що він вмер голодовою смертю.

Великий норвежський вчений дослідник, Родд Амундсен (посередині), лейтенант Дітріхсон і командант Гельбанд, які полегли на рятуючому експедиції Нобіле й самі загинули.

Сам Нобіле, коли прилітає шведський летун Лундборг, сідає на літака, а всіх своїх товаришів подорожі, тоді, як деякі з них так хорі, що ледві держаться дух тіла, покидає. Така поведінка італійських генералів та офіцерів говорить про нікчемність тих людей, про брутальність фашизму. Треба припускати, що і сама смерть Мальмгрена є дуже загадкова. Чи не вишолоділи науковими нотатками професора, а потім приписати собі дослід, постарався позбутися професора.

Шведський професор Мальмгрена, який загадково загинув на далекій півночі.

У фашистів то дуже легко робити.

В контрасті бачимо поведінку радянських летунів та заложу "Красіна", і його керівників, яких так хоче оплаговати всесвітній буржуазія. Вони держаться просто по героїськи. Як "Красін", так і "Мальмгрена" не бояться боротьби з льдяними горами, не вертають назад, як те зробили кораблі других держав, а сміло йдуть вперед і досягають мети. То ось, щобачать пароплав або сушу. Один з них, Норвежець, захорував, кидають його на певну голодову смерть. То називається други в нещасті!

ЧЕХОСЛОВАЦЬКІ НАСИЛЬСТВА.

Чеські "культуртрегери" так обходяться з Підкарпатською Україною, як з якоюсь колонією. Вони хотять не тільки зде-націоналізувати працюючих цієї країни, задержати їх у темноті і вічному рабстві, але насильсь їх таки винищити до тла — змести з лиця землі, щоб їх не було. Доказом цього послужить останні викриття ганебних звіринних діл, які поповняли чеські державні "достойники" на малолітніх дівчатках на Підкарпатті. Дотепер відкрито тільки двох скотів у людській шкірі на Підкарпатській Україні, але ці виказують, що такими худобинками, так що нічого не знає. Другий скот, що пожевав молоді жертви працюючих Підкарпаття, це піп — університетський професор і катехит середніх шкіл Гараджга. Цей "достойник божий" як учув про Свойшого, що його арештували, так в церкві на казаннях перевертав очима, здвигав руками та гримав кулаками, але не на худобинки Свойшого, тільки на маленьких дівчат, кажучи:

"Тсти, коли в мене буде, а здебільшого в мене буває", була відповідь. "Здебільшого... А як нема?" "То такі і буде". "А робота?" "Та роботи до ката! — з тим не минеться", нетерпляче бовкнув Милер. — "Праця без краю, і голодування, і мороз, і всяка ниша біда, — усього цього перепаде йому чималий ківш, коли він піде до мню. А проте йому це доводило. Звук до цього. Це життя про його. Він в тих обставинах народився й зріс. А в нічого про це не знає. Ви не розумієте про що говорите. Там йому належить бути і він радий бути там".

"Пес не піде звідси", оповістив Ват рішучо. "Отже нема потреби розводити балакучу". "Як ви кажете?" спитав Скъф Милер, насунивши брови, а кров хвилею кинулася йому до чола. "Я сказав, що пес не піде — і край. Я не вірю, що це ваш собака. Може, ви й бачили його коли. Може ви поганяли його, служивши в його хазяїна. А те, що він слухається звичайного погоничного гукання, що вживається на Аляску, не доводить іще, що він ваш. Всякий рік з Аляски слухався-б ваш так, як він. До того ж він безперечно вісний пес, як на Аляску, і цього досить, щоб пояснити ваше бажання привласнити його. У всякому разі ви повинні це довести ваше право власності".

Скъф Милер, байдужий та спокійний, лиш

трохи дужче зчервонів. Страшні його м'язи набрякли під чорною одежою. Він зосереджено оглянув поета згори до низу, мов би виміривши силу його тендітної постави. І обличчя клондайцеві набрало зухвало го виразу, коли він нарешті сказав: "Я левен, що мені не завадить ніщо забрати собаку звідси негайно". Ват почервонів; м'язи йому на руках і на плечах здавалися нап'ялись і підросли. Тоді жінка його запобігливо встала до суперечки. "Може, правда й на боці містера Милера", мовила вона. "І я дуже боюся, що це так. Бовк показує, що його знає і цілком певно приймається з містером Милером, а цього ніколи ні з ким не було досі. До того ж треба вважати, як він загавкав. Це так з радістю він прохопився. З яких же радощів? Безсумнівно того, що він знайшов містера Милера". Ватові м'язи розм'якли, а плечі спускались мов би безнадійно. "Мабуть, що ти вгадала, Медж", сказав він. "Бовк — не бовк, а Рудий і повинен належати містеру Милеру". "Може, містер Милер продасть його", закинула вона наздогад. "Ми-б його купили!" Скъф Милер покрутив головою, та вже не воявичиво, а приязно; він згодний був на великодушність з людьми великодушними.

би виводив, що йому біда та нужда. "Боротьба" перестерігає селян перед цими "приятелями" українського народу на Буковині, які за директивами сигуранци вже минулими роками цим самим провокаторським способом передали чимало селян воєнному судові.

КРИВАВІ ЗНУЩАННЯ НАД ПОЛІТИЧНИМИ ВІЗНЯМИ.

Румунська газета "Адверсу" оголошує лист, що його надіслали кривні політичних в'язнів в тюрмі Дорфана. В листі описують страшні випадки катування політичних в'язнів. Управа тюрми й агенти генеральної сигуранци перевели в кількох політичних в'язнів трус, підозрюючи їх, що вони ізза мурів темних келій ведуть підпольну роботу. Помило того, що сигуранца нічого не знайшла, управа тюрми зза-

вела жорстокий режим, не допускаючи жадних пакунків з поживою для в'язнів, а надзорці на кожнім кроці збиткуються над ними й катують до крові. На протест проти цього брутального знущання всі тюремщики вступили в голодовний страйк і держать його до сьогодні.

ЯК ВИХОВУЮТЬ УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ.

Варшавське міністерство освіти видало приказ, щоби всі народні школи обходили так звані свята -лісні. Рівночасно видало воно список, які саме пісні вільно дівчорі в ці дні співати. Є це без винятку самі польські патріотичні пісні, між якими є такі, що глорифікують бої з Українцями. Слово гайдамаки часто повторюється в тих піснях.

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА.

АМНЕСТІЯ.

Польський сейм ще перед закінченням своєї сесії ухвалив урядовий проєкт закону про амнестію. Амнестія частинно має принести полекшу деяким політичним в'язням, головно з часів польсько-української війни. Натомість політичні в'язні, що каруються за комунізм, не можуть багато числитися на амнестію, бо вона відносно них сильно обмежена. В цілости будуть амнестовані в'язні, що не покінчили ще 20 років життя. По обрахункам міністерства справедливости на основі інформацій поодиноких управ завдяки амнестії закону-ві 4.000 в'язнів покине тюрмени мурі. А кілька ще залишаться на далі в тюрмі?

ЗАБОРОНА КОМІТЕТУ БОРОТБИ З ГОЛОДОМ.

У Львові заснувався селянсько-робітничий комітет боротьби з голодом для несення допомоги голодуючому населенню. Комітет вислав повідомлення про своє заснування до міністерства внутрішніх справ у Варшаві та до воєводства у Львові. У відповідь на це 5-го липня дирекція поліції у Львові покликала голову комітету М. Дурделю, де повідомлено йому, що акцію комітету забороняється. Заборону прислано опісля на письмі. Так старостою городське робить кінець самодопомоговій акції в боротьбі з голодом.

ПРОВКАТОРИ СИГУРАНЦИ КИ ПО СЕЛАХ БУКОВИНИ.

Українська соціал-демократична газета "Боротьба" доносить, що в останньому часі ходять по селах Буковини й по Гуцульщині незнані нікому індивіди, які випитують селян про їхнє життя й поводження, закликають до повстання, ба навіть назначають день, коли те повстання малоб вибухнуть. Ці агенти говорять облесно, жалують селян, що їм тяжко живиться і витягають від них, щоб хто небудь хоча кризь зу-

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Щойно вийшла з друку накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства дуже цікава книжка Ол. Дорощенка п. н.

ІВАН ФРАНКО

ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТІ І ТВОРЧОСТІ.

Одна з найкращих книжок про І. Франка, добре надається для ознайомлення з творчістю й діяльністю великого українського письменника. Добра для гуртових читань в організаціях. Ціна привітряна 25 центів. Для гуртових замовлень велика знижка. Всі кольпортери наших організацій повинні мати цю книжку.

Отримано обмежену кількість гарної й почуваючої та прекрасної ілюстрованої книжки п. н.

СВІТ, ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО.

Формат книжки такий, що дає змогу кожному робітничові взяти її з собою куди-б він не йшов чи їхав до роботи. Книжка популярна й надається для гуртового читання.

ЦІНА БРОШУРОВАНОЇ 25 ц.
ЦІНА В ПОЛОТЯНІЙ ОПРАВІ 35 ц.

Опунту на цій книжці не дається. Коли хочете її мати — замовляйте вчасно, бо отримано ограничену кількість примірників.

Замовлення разом з грішми засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ "КАПІТАЛ" К. МАРКСА

Попадаємо до відома всім нашим організаціям й читачам робітничо-фармерської преси, що наше видавництво отримало й оголошує на продаж

ПЕРШИЙ ТОМ КАПІТАЛУ

КАРЛА МАРКСА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.

"Капітал" отримано вже кілька тижнів тому назад, однак ми його на продаж не проголошували, бо він був ще не оправлений. Зараз "Капітал" опрацьований і замовлення разом з грішми засилайте на нище подану адресу.

Ціна в гарній оправі з золотим відтиском на окладниці вносить лише \$2.50.

Отримано обмежену кількість примірників, тому спішіть з замовленнями, коли хочете мати цей великий твір.

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ДЖЕК ЛОНДОН.

РУДИЙ БОВК.

(Продовження.)

"Бо так воно й єсть". "Це безпідставна заява", сказав Ват гостро. Повільно й поважно, як і перед тим, глянув на його Скъф Милер. Тоді спитав, хитнувши головою в бік Медж. "Звідки ви знаєте, що вона ваша жінка? Звичайно ви скажете: бо вона моя жінка; а я закину вам, що то безпідставна заява. Собака — мій. Я його вгодував і виховав, і гадаю, могу бути того певний. Дивіться сюди. Я вам зараз це доведу". Скъф Милер звернувся до собаки. "Рудий!" Голос його був суворий, але зачувши його, пес спускав вуха, наче його пригудувано. "Джі!" Собака звинувалась у правий бік. "Тепер — гайда!" Собака, зразу покинувши завертати, кинувся просто вперед, пильно скоряючись команді. "Я могу його примусити робити це навіть присвистом", сказав згорда Скъф Милер. "Він був у мене коренником у запряжці". "Але-ж ви не захочете забрати його з собою?" спитала Медж тремтливим голосом.

Чоловик хитнув головою. "Назад, у цей жахливий Клондайк, на повсякчасну муку?" Він знов хитнув головою й додав: "Е, не так погано, як здається. Ось гляньте на мене. Хіба я не здоровий як треба?" "А собака-ж! Страшні нестатки, надсадна праця, голод, мороз! О, я про це читала й знаю все!". "Якось я мало не з'їв його самого, на безрезі річки Литл-Фіш", докинув похмуро Милер. "Колі-б не трапився мені лось того дня, було-б уже по собаці!". "Я-б сама краще вмерла!" скрикнула Медж. "Тут у вас все на инший штиб", зауважив Милер. "Тут вам не доводитися їсти собак. А там все складеться, значить, наинше. Ви там ніколи не бували, отже ви нічого нічого не тямите що-до тамтешнього життя". "То-ж бо то й єсть", паако заговорила вона. "Собак у Каліфорнії ніхто не їсть. Чому-ж вам не лишити його тут? Він тут щасливий. Пому ніколи не забравте істинного, ви-ж знаєте. Його тут ніколи не мучитиме холод або злидні. Тут все — ласкаве та прихильне. Ні люди, ні натура не суворі. Він ніколи не зазнає батога. А що-до погоди — чого-ж вам? — Тут ніколи не буває снігу". "Зате в літі — наче пекло, даруйте на слові", — засміявся Скъф Милер. "Але-ж ви не відповіли", доводила гаряче Медж. "Що ви можете дати йому на тій Півночі?"

"Тсти, коли в мене буде, а здебільшого в мене буває", була відповідь. "Здебільшого... А як нема?" "То такі і буде". "А робота?" "Та роботи до ката! — з тим не минеться", нетерпляче бовкнув Милер. — "Праця без краю, і голодування, і мороз, і всяка ниша біда, — усього цього перепаде йому чималий ківш, коли він піде до мню. А проте йому це доводило. Звук до цього. Це життя про його. Він в тих обставинах народився й зріс. А в нічого про це не знає. Ви не розумієте про що говорите. Там йому належить бути і він радий бути там". "Пес не піде звідси", оповістив Ват рішучо. "Отже нема потреби розводити балакучу". "Як ви кажете?" спитав Скъф Милер, насунивши брови, а кров хвилею кинулася йому до чола. "Я сказав, що пес не піде — і край. Я не вірю, що це ваш собака. Може, ви й бачили його коли. Може ви поганяли його, служивши в його хазяїна. А те, що він слухається звичайного погоничного гукання, що вживається на Аляску, не доводить іще, що він ваш. Всякий рік з Аляски слухався-б ваш так, як він. До того ж він безперечно вісний пес, як на Аляску, і цього досить, щоб пояснити ваше бажання привласнити його. У всякому разі ви повинні це довести ваше право власності".

Скъф Милер, байдужий та спокійний, лиш

трохи дужче зчервонів. Страшні його м'язи набрякли під чорною одежою. Він зосереджено оглянув поета згори до низу, мов би виміривши силу його тендітної постави. І обличчя клондайцеві набрало зухвало го виразу, коли він нарешті сказав: "Я левен, що мені не завадить ніщо забрати собаку звідси негайно". Ват почервонів; м'язи йому на руках і на плечах здавалися нап'ялись і підросли. Тоді жінка його запобігливо встала до суперечки. "Може, правда й на боці містера Милера", мовила вона. "І я дуже боюся, що це так. Бовк показує, що його знає і цілком певно приймається з містером Милером, а цього ніколи ні з ким не було досі. До того ж треба вважати, як він загавкав. Це так з радістю він прохопився. З яких же радощів? Безсумнівно того, що він знайшов містера Милера". Ватові м'язи розм'якли, а плечі спускались мов би безнадійно. "Мабуть, що ти вгадала, Медж", сказав він. "Бовк — не бовк, а Рудий і повинен належати містеру Милеру". "Може, містер Милер продасть його", закинула вона наздогад. "Ми-б його купили!" Скъф Милер покрутив головою, та вже не воявичиво, а приязно; він згодний був на великодушність з людьми великодушними.

(Даі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молоді.

Повітряний вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати! На цілий рік передплата вносить тільки 50 центів. Поодинокое число 5 ц. Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

